

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ · ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ 24^ο | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1910 | ΑΡΙΘΜΟΣ 989

ΑΙ ΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Πρὸς τὸν ἀξιότιμον

«*Ἑλληνα Πατέρα*»

Ἐν τὰ ὕθρα

Ἀξιότιμε κύριε,

Ἐδιάβασα καὶ ἐγὼ μὲ πολλὴν προσοχὴν τὸ γράμμα σας τῆς περασμένης Τρίτης. Καὶ σημειῶνω ἀκριβῶς τὰς φράσεις, αἱ ὁποῖαι μὲ ἔκαμαν νὰ σταματήσω, ὄχι κεραυνόπληγτος, ὅπως ἐσεῖς, ἴσως διότι ἡμεῖς αἱ γυναῖκες ἐσυνηθίσαμεν νὰ ἀκούωμεν τόσα παράδοξα καὶ ἄδικα, χωρὶς νὰ ἐκπληττώμεθα κἄν.

Ἄρνεῖσθε ὅτι αἱ γυναῖκες εἶνε ξεκουρασμένα καὶ ἠμποροῦν νὰ φέρονν νέον αἷμα εἰς τὸν πολιτικὸν ὄργανισμὸν. Ἀποδίδετε τὸν ἐκφυλισμὸν καὶ τὴν κατὰπτωσιν ἐξ ἴσου εἰς τὰς μητέρας, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἄνδρας.

Μὲ προκαλεῖτε νὰ σᾶς εἰπῶ ποῖαι νέαι μητέρες ἤϊραν καιρὸν νὰ ἀσχοληθοῦν καὶ ἀσχολοῦνται εἰς τὴν φιλανθρωπικὴν καὶ προοδευτικὴν γυναικειαν δρασίῃ τῆς πόλεός μας.

Ὅμιλεῖτε διὰ τὰ ἀτυχεῖς πλάσματα, ποῦ μένουσιν εἰς τὸ ράφι καὶ τὰ ὁποῖα γίνονται τρομακτικὰ σπληνικὰ καὶ ἐκδικητικὰ, κατὰ συνέπειαν ἀκατάλληλα διὰ πολιτικὰς ἀσχολίας.

Λοιπὸν, κύριέ μου, μὲ πολλήν μου λύπην σᾶς λέγω, ὅτι κανένα ἀπὸ τὰ ἄνω ἐπιχειρή-

ματά σας δὲν ἠμπορεῖ νὰ σταθῆ εἰς τὰ πόδια του. Εἶνε ὅλα τῆς παλαιᾶς σχολῆς, τῶν παλαιῶν ἰδεῶν, λιγάκι σκοουριασμένα.

Καὶ ἀρχίζω ἀπὸ τὴν πολὺ παλῆαν φράσιν σας τῶν κοριτσιῶν ποῦ μένουσιν εἰς τὸ ράφι καὶ ποῦ εἶνε ἀκατάλληλα διὰ κάθε τι ὡς σπληνικὰ καὶ ἐκδικητικὰ. Λοιπὸν σήμερον, ἐδῶ ὀλιγότερον ἴσως, ἄλλοῦ περισσύτερον καὶ κατὰ κανόνα, δὲν ὑπάρχει πλέον ράφι δι' ἀχρηστους ἀνθρώπους καὶ ἂν ὑπῆρχε θὰ ἐχρησίμευε διὰ μερικὰ γεροντοπαλλήκαρα μόνον, γκρινιαρικά, ἀχρηστα, συχνὰ δὲ καὶ φαῦλα.

Αἱ γυναῖκες τώρα, ὅσαι δι' ἓνα ἢ δι' ἄλλον λόγον δὲν ὑπανδρεύθησαν, ρίπτονται εἰς ἓνα εὐεργετικώτατον ἀγῶνα ζωῆς καὶ δράσεως, εἴτε διὰ τοὺς συγγενεῖς των, εἴτε διὰ τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα, εἴτε διὰ νὰ ἐξυψηρετήσουν ἓνα μεγάλο καὶ ὠραῖον ἰδανικόν.

Ἄν θελήσετε νὰ στρέψετε ἓνα βλέμμα γύρω σας, θὰ εὐρῆτε παντοῦ, εἰς τὸν ἀνεπτυγμένον μάλιστα κόσμον, μίαν εὐεργετικὴν ὑπαρξιν, ποῦ συχνὰ γίνεται τὸ δεξιὸν χεῖρ τοῦ πολιτευομένου ἀδελφοῦ, ὁ προστάτης γερόντων γονέων, ὁ σύμβουλος ὁ ἀτίμητος ἀνεψιῶν, ἡ ψυχὴ τῆς ἐξυψηρετήσεως μιᾶς ἰδέας μεγάλης.

Καὶ ἔρχομαι εἰς τὴν γενικωτέραν ἀκόμη δρασίῃ τῶν ἀτυχῶν πλασμάτων, ὡς τὰ ὀνομάζετε. Ὅλαι αἱ γυναῖκες ἱεροκήρυκες, ποῦ ἔχει σκορπίσει πολιτικώτατα ἡ Ἀγγλία εἰς τὰς μακροναὶ κτήσεις της, εἶνε γεροντοκόραι. Ὅλαι αἱ ἐπιστήμονες, ποῦ σκορπίζει ἡ Ρωσσία εἰς τοὺς

βαρβάρους γείτονάς της διὰ πολιτικούς προσηλυτισμούς, εἶνε γεροντοκόραι.

Τὰ ἑννέα δέκατα τῶν Ἀμερικανίδων, ποῦ ἔκαμαν τὸν πόλεμον τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν μαύρων, εἶναι γεροντοκόραι. Ὅλοι αἱ ἀδελφαὶ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ποῦ τρέχουν μέσα εἰς τὰ κανόνια καὶ τὰ αἱματοκυλίσματα διὰ νὰ σωσουν τὴν ζωὴν τῶν δυστυχῶν ποῦ ἡ πλεονεκτικὴ πολιτικὴ τῶν ἀνδρῶν προκαλεῖ, εἶνε γεροντοκόραι.

Ὅλα σχεδὸν τὰ τάγματα καὶ τὰ συντάγματα καὶ οἱ λεγεῶνες τῶν γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι πολεμοῦν ἀνὰ τὰς πέντε ἡπείρους τὸν ἀλκοολισμόν καὶ αἱ ὁποῖαι ἀνέρχονται εἰς ἑκατομμύρια, εἶνε γεροντοκόραι.

Ὅλοι αἱ γυναῖκες τοῦ Στρατοῦ τῆς Σωτηρίας εἶνε γεροντοκόραι. Διὰ νὰ ὁμιλήσω διὰ τὰς μεγάλας μόνον ομάδας, αἱ ὁποῖαι ἕως τώρα ἔχουν προκαλέσει τὴν κατάπληξιν ὅλων τῶν κοινωνιολόγων, ὅλων τῶν σοβαρῶν μελετητῶν τῆς γυναικείας αὐταπαρνήσεως.

Λοιπὸν ποῦ εὐρίσκετε, κύριέ μου, τὴν ἐκδικητικότητά εἰς τὰ πλάσματα αὐτά, τὰ ὅλα αὐτοθύσια καὶ εὐσπλαγχνία καὶ αὐταπάρνησις;

Ἔρχομαι τώρα εἰς τὰς νέας μητέρας, ποῦ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν προοδευτικὴν καὶ φιλανθρωπικὴν δρᾶσιν τῆς πόλεως μας. Νὰ ἀναγράψω ἐδῶ ὀνόματα μοῦ εἶνε ἀδύνατον. Σᾶς παραπέμπω εἰς τὰ πέντε τμήματα τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων, εἰς τὸ Ἄσυλον τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης καὶ εἰς ὅλα τὰ τελευταῖον ἰδρυθέντα γυναικεῖα σωματεῖα, καὶ σᾶς ἀφίνω νὰ μετράτε ὀνόματα νεωτάτων μητέρων καὶ οἰκοδεσποινῶν, αἱ ὁποῖαι ἐργάζονται μὲ μεγάλον ζῆλον καὶ ἐνθουσιασμόν.

Μένουν τὰ δύο σπουδαιότατα ἐπιχειρήματά σας. «Πταῖουν αἱ μητέρες διὰ τὸν ἐκφυλισμὸν καὶ τὴν κατὰπτωσιν;»

Σᾶς ἐρωτῶ: Ἐκαμαν ἕως τώρα αἱ μητέρες νόμους διὰ τὴν μόρφωσιν των, διὰ τὴν ἀνατροφὴν τῶν παιδιῶν των, διὰ τὴν διοίκησιν τῆς χώρας; Ἐσύνταξαν προγράμματα σχολείων; Διεχειρίσθησαν οἰκογενειακὸν πλοῦτον; Ταῖς ἐπετρόπη νὰ ἔχουν δικαίωμα νὰ δώσουν ψήφον διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν παιδιῶν των; Ἥμποροῦν τὰ ὑπερασπίσουν τὰ συμφέροντά των;

Πῶς λοιπὸν ζητεῖτε εὐθύνας ἀπὸ ἀνευθύνους κατὰ τοὺς νόμους σας, ποῦ θέτουν τὴν γυναῖκα εἰς τὴν ἰδίαν μοῖραν μὲ τοὺς ἠλιθίους, τοὺς ἀηλίλους καὶ τοὺς αἰωνίως ἀτηγορευμένους;

Καὶ τελευταῖον: Αἱ γυναῖκες εἶνε κουρασμέναι καὶ ἐξηνητημέναι ὅσον οἱ ἄνδρες; Ἄς κρί-

νομεν ἀπὸ τὰ ἔργα των: Ὁ Πόλεμος τοῦ 97. Οἱ ἄνδρες, ἡ Πολιτεία, ὁ στρατός, τὸ ναυτικόν, τὰ χειρουργεῖα πολέμου, ὅλα οἰκτρά, μὲ δαπάνας ἑκατομμυρίων διὰ προπαρασκευῆν. Αἱ γυναῖκες κατηρητισμέναι Ἀμερικανικώτατα, μὲ νοσοκομεῖα πολέμου, χειρουργεῖα, ἱματισμὸν στρατοῦ, νοσοκόμους, περίθαλψιν προσφύγων, ἐφέδρων, συσσίτια, παροχὴν ἐργασίας γυναικῶν, ἄσυλα παιδιῶν, σχολεῖα κτλ.

Γράμματα. Ἐπιστήμονες ἀριστοῦχοι, ζωγράφοι νικῶσαι τοὺς ἄνδρας συναδέλφους των εἰς διαγωνισμούς: γλύπτρια ὀνομασται μεταξὺ τῶν ὀλίγων ὅπου ἐπεδόθησαν εἰς τὰς τέχνας.

Δρᾶσις προοδευτικὴ καὶ φιλανθρωπικὴ. Δημιουργία ἀνευ κεφαλαίων, ἀνευ μέσων, δέκα, εἴκοσι ἰδρυμάτων ποῦ ἀνθοῦν καὶ προοδεύουν καὶ εὐεργετοῦν. Ἐὰν ὅλα αὐτὰ δὲν προδίδουν νέον καὶ ξεκουρασμένον ὀργανισμόν, τότε τί τὸν προδίδει;

K. PAPPEN

ΒΙΟΛΕΤΑ

Νᾶμουν τὰ γιόκλημα ποῦ ἀπ' τὴν αὐλή σου
ψηλὰ στὸν τοῖχο σου σκαλώνει, ἀνθεῖ
καὶ μὲ τὴ δρόσο σου, μὲ τὴν πνοή σου
πάντα δροσιζέται καὶ πάντα ζῆ...

(Τραγούδι τῆς Πατρίδας μου. 1878)

Ἡ κόρη ποῦ τραγοῦδησα ὅταν εἶμουν
ἀγόρι δεκοχτῶ χρονῶν. Ἄνθοῦσε
τὰ γιόκλημα στὸν κήπο της, ἡ χάρη
τῶν ἄκακων πουλιῶν γραμμμένη ἀπάνου
στὰ νάστημά της.

Τὴν ἔφαγες, ἀγιούπα τῆς ἀρρώστιας!
Πέθανε ψὲς· τῆς κάμανε τὸ ξόδι.
Μὰ τῆς νιότης ἡ φλόγα εἶτανε στάχτη
καὶ πρὶν πεθάνῃ· στάχτη καὶ ἡ ὁμορφιά της,
καὶ τὸ χρυσάφι

ποῦ τᾶκανε κορώνα τὰ μαλλιά της.
Τὸνομα της Βιολέτα. Δὲν μιλοῦσε,
γελοῦσε· εἶταν κελάιδισμα τὸ γέλιο.
Τὰ γιόκλημα τῆς τῶπλεξα τραγοῦδι
καὶ τῆς τὸ πῆγα,

ἀγόρι δεκοχτῶ χρονῶν. Καὶ τώρα
ποῦ γύρο μου ὅλα τῆς ζωῆς κ' ἐμένα
σταχτιά γυρνᾶν, ἀπ' τὴ φωτιά τῆς νιότης
ἴσα μὲ τὰ μαλλιά μου ποῦ γυαλιζαν,
καθὼς ἀπάνου

σταλῶνι ἡ μαυρογάλανη σταφίδα.—

Ὁ συνήγορος τῶν Κρητικῶν δικαίων
ΠΡΙΚΗΨ ΜΑΣ ΤΗΣ ΣΑΞΩΝΙΑΣ

ἀφήστε με στὸ μνήμα τῆς γυναίκας
ποῦ τὴ γλυκοτραγοῦδησα, ὅταν εἶμουν
ἀγόρι δεκοχτῶ χρονῶν, νὰ στήσω
τὸ μυρολόι.

Ἄφήστε με νὰ ξανατραγοῦδησω
στὸ μνήμα τῆς ἀπάνου τὸ τραγοῦδι
ποῦ τῶπλεξε ἡ καρδιά μου γιὰ τοῦ κήπου
τὰ γιόκλημα μαζί καὶ γιὰ τὴν κόρη,
τὰ δυὸ λουλούδια.

Θὰ βάλω μέσα στὸ παλιὸ τραγοῦδι

τάνοξιάτικο κάποιους βουβούς πόνους,
στερνοῦς, χυνοπωριάτικους· γερμένα
λυπητερά μελιτζανιά ζουμπούλια
δετὰ στὰ ρόδα.

Ὅμοια οἱ μυρολογῆτρες καλεσμένες
τὸ λείψανο νὰ κλάψουν, ἀνταμώνουν,
μὲ τὸ θρήνο τοῦ πεθαμένου, κλάμα
ποῦ γιὰ νεκροὺς δικούς τους ἀκριβούς τους
ξάφνου ἀναβοῖζει.

7 τοῦ Μάη 1910

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

κομματιού, ή φωνή του έλαβε τόση δύναμιν, ώστε ήτο εύκολον να έννοήση κανείς ότι δέν ήτανε πλέον όντα ζωντανά που τραγουδούσαν.

Τά αηδονάκια επέταξαν. Η δύο εξαδέλφες απέθαναν, ή ψυχή τους έφυγε μαζί με την τελευταία νότα. Τά αηδονάκια ανέβηκαν κατ' ευθείαν εις τον ουρανό δια να φέρουν τό έξοχον αυτό τραγουδι εις τον καλόν Θεόν, ό όποιος τά εκράτησε εις τον παραδεισόν του, δια να του κελαδοῦν την μουσική των δύο εξαδέλφων.

Ο καλός Θεός έκαμε άργότερα, με τά τρία αυτά αηδονία τας ψυχάς του Παλεστρίνα, του Τσιμαρόζα και του Gluck.

Μετάφρασις δος Ειρήνης Νικολαΐδου
(Theophile Gautier)

ΟΙΚΟΚΥΡΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Β'

Άλλά δέν άρκει ή γνῶσις της οικοκυρωσύνης μόνον δια την ευτυχίαν του σπιτιού, δια την χαράν και την άρμονίαν που πρέπει να βασιλεύη εις αυτό. Η νοικοκυρωσύνη όπως έ- λαι αι έπιστήμαι έχει και αυτή την σοφίαν της, όπως έχη και τους σχολαστικισμούς της. Να είναι καμμά νοικοκυρά, χωρίς να βασανίζη τους ιδικούς της με μικροζητήματα και γρί- νιες δια πράγματα άνάξια λόγου. Να είναι νοικοκυρά με πνεύμα ευχάριστον, φαιδρόν, ανεπτυγμένον, με αισθήματα γενναία, με ψυχήν ώραιαν.

Και την ώραιότητα της ψυχής, την γενναϊότητα των αισθημάτων, την φαιδρότητα και άνα- πτυξιν του νοῦ, την δημιουργεί όχι πλέον τό σχολείον, αλλά τό βιβλίον. Τό βιβλίον όχι τό διδακτικόν, τό έγχεκριμένον από τας κυβερ- νήσεις με τους λαβυρίνθους του σχολαστικι- σμού, εις τους όποιους πελαγώνουν τά καυμένα τά παιδιά, άδιακρίτως κορίτσια και αγόρια. Τό βιβλίον με τους υπερσυντέλικους και τους τετελεσμένους μέλλοντας που διδάσκονται εις την ε'. τάξιν του δημοτικού σχολείου, άκρι- βῶς όταν πρόκειται να φύγουν δια να αποδο- θούν εις την πρακτικήν ζωήν, ως την τελευ- ταίαν κακήν άνάμνησιν της μαθητικής των έποχής.

Όχι λοιπόν τό δασκαλικόν βιβλίον, τό άν- τιπαθητικόν, τό μισητόν από τά παιδιά. Άλλά τό βιβλίον που διηγείται ώραια πράγ- ματα και τά μεταφέρει εις άγνώστους κόσμους και τους γνωρίζει με τά μεγαλεία αλλά και

με τας κακίας των ανθρώπινων ψυχών και άνοίγει εμπρός εις τά έκπληκτα μάτια των τώσας τελειότητας και τώσας ατελείας και τά μανθάνει αυτές να αποφεύγουν και εκείνας ν' άγαποῦν. Τό βιβλίον που δυναμώνει τον νοῦν των και εξαγευνίζει την ψυχήν των και τά διασκεδάζει, και τά φαιδρύνει και τά κάμνει να βλέπουν την ζωήν με χαράν και αγάπην και ένθουσιασμόν.

Άλλά που να τό εύρουν τό βιβλίον αυτό τά πτωχά μας τά παιδιά, αλλά και τά μη πτωχά ακόμη; Που είναι αι σχολικαί βιβλιο- θήκαι, αν όχι αι λαϊκαί, τουλάχιστον αι ιδι- ωτικάί, αι δανειστικάί, από τας όποιας ένα παιδί σχολείου ή ένα εργατικό παιδί θα οδη- γηθή εις τό τί πρέπει να διαβάζη και πως να διαβάζη.

Αυτάί αι σκέψεις με έκαμαν να προτείνω εις τό συμβούλιόν μου πρό τριών περίπου μη- νῶν την ίδρυσιν της πρώτης συστηματικής σχολικής βιβλιοθήκης δια τά κορίτσια μας. Κατά σύμπτωσιν τας ημέρας εκείνας μου είχε σταλή παρὰ της Προέδρου της Ένώσεως των Έλληνίδων κ. Έλένης Γρίβα, τό ποσόν τρια- κοσίων δραχμῶν, μερίδιον του τμήματός μας από μίαν χιλιάδραχμον δωρεάν της κ. Άδα- μαντίδου. Η ευγενής δωρήτρια είχαν έξουσιο- δοτήσει την κ. Γρίβα να διανείμη τας χιλίας της δρ. εις τά τμήματα της Ένώσεως, τά όποια ένόμιζεν αυτή ότι έχουν ανάγκην συν- δρομής. Εις τό ιδικόν μας τό πτωχότατον και έξυπνιστοῦν πρωτίστην λαϊκήν ανάγκην προσ- εφέρθησαν αι τριακόσιαι δραχμαί, δια τας ό- ποίας ευχαριστῶ και την ευγενή δωρήτριαν και την δικαίαν έντολοδόχον της. Μία άλλη φίλη μου από την Άλεξάνδρειαν ή κ. Άγγελική Παναγιωτάτου, την όποιαν επίσης ευ- χαριστῶ, μου έστειλε πενήντα δραχμάς δια να τας διαθέσω όπου ένόμιζα καλλίτερον εις τά διάφορα σωματεία όπου εργαζομαι.

Ίδου ό πρώτος πυρήν και τό πρώτον κεφα- λαίον της βιβλιοθήκης μας. Τριακόσιαι πενήντα δραχ. ποσόν τώσον μικρόν δι' έργον τώσον με- γάλον! Και δι' αυτό δέν είναι ως βλέπετε ή βιβλιοθήκη μας από πολύτιμον ζύλον, αλλά ούτε ρυθμού Άναγεννήσεως. Και τά πεντακό- σια βιβλία και περιοδικά, τά όποια παρατάσ- σονται εις τας θήκας της δέν άπαστραπτουν από χρυσά γραμματα και πολύτιμα δέρματα και καλλιτεχνικήν βιβλιοδεσίαν. Τά παιδιά μας δέν έχουν ανάγκην από έξωτερικήν πολυ- τέλειαν. Έχουν ανάγκην από έκλεκτόν περιε- χόμενον και αυτό κατωρθώσαμεν να τό επιτύ- χωμεν, ὅσον και όπως ήτο δυνατόν. Έννοείται

ότι με τας τριακοσίας πενήντα δραχμάς δέν ήγοράσθη ή βιβλιοθήκη όπου βλέπετε με τους πεντακοσίους τόμους της τους χαρτοδέτους. Έπήρα τον δίσκον της επαιτείας εις τό χέρι και έζήτησα από παντού όπου ήτο δυνατόν να υπάρχουν βιβλία κατάλληλα δια την βιβλιοθή- κην μας. Άλλοι έσπευσαν πρόθυμοι να με βοη- θήσουν και άλλοι άμέλησαν. Τό αποτέλεσμα όπως δήποτε είναι λαμπρόν. Από τους πεντα- κοσίους τόμους μόνον οι τριάντα ήγοράσθησαν. Μία σειρά της Διαπλάσεως των Παίδων από την άρχήν της εκδόσεως της, εις τό τρίτον μό- λις της αξίας της, και μερικά βιβλία του Ίου- λίου Βέρον. Όλα όσα είναι χαρτόδετα και όμοι- όμορφα είναι έντελῶς καινούρια. Τά άλλα άπε- λυμάνθησαν με φορμόλ εις τό Πολιτικόν Νο- σοκομείον, του όποιου ό διευθυντής κ. Βάθης με πολλήν ευγένειαν ανέλαβε την δωρεάν απο- λύμανσιν.

Άλλά δέν ήρκει να εύρεθῶν μόνον τά βι- βλία. Η ίδρυσιν και ή τακτοποίησις μιᾶς βι- βλιοθήκης και ό έλεγχος των καταλλήλων βι- βλίων άπαιτεῖ κόπους, εργασίαν, γνώσεις της παιδικής ψυχής και κριτικήν δύναμιν και αντί- ληψιν μεγάλην. Η έφορος της βιβλιοθήκης μας κ. Άθανασία Φιλαδέλφews κατέχει εις μεγά- λον βαθμόν όλα αυτά τά προτερήματα. Και τό μέγιστον όλων, τον ευγενή ζήλον και την ώραιαν αυταπάρνησιν να θυσιάζη καιρόν και κόπους δια να ανταποκριθῆ εις τό ευγενές έρ- γον, όπου ανέλαβε. Τρεις μήνας τώρα ήμέραν παρ' ήμέραν σχεδόν διέθεσεν ώρας πολυτίμους επάνω εις τά βιβλία αυτά, των όποιων ή τα- ζινόμησις τώσον είναι δύσκολος.

Σήμεραν τά βιβλία εταξινόμηθησαν και εάν δέν έτυπώθη ό κατάλογος ακόμη, τουτο οφείλεται εις τό ότι έχομεν πολλὰς και έπι- σήμους μάλιστα υποσχέσεις βιβλίων δια την θερινήν περίοδον. Ο Έφορος της Έθνικής Βιβλιοθήκης κ. Δ. Καμπούρογλου μας υπε- σθέθη κατὰ την θερινήν τακτοποίησιν των βιβλίων σειράν από τά υπάρχοντα περιττά και άλλοι άλλα.

Η προθυμία αυτή με ένθαρρύνει να επε- κτείνω τον κύκλον της Βιβλιοθήκης μας εις πολὺ ευρύτεραν άκτίνα. Δηλαδή καταρτίζομεν και δευτέραν τοιαύτην δια μαθητριάς σχο- λείων, διδασκαλίσσας, κυρίας, αι όποιαί επι- θυμοῦν να δανείζονται βιβλία. Από την λαϊ- κήν θα δανείζονται βιβλία και αι μαθήτριάι του Κυριακού μας Σχολείου και αι εργατίδες όλων των εργοστασίων.

Αι ιδικαί μας εκτός των βιβλίων, τά όποια δανείζονται, έχουν τακτικήν άνάγνωσιν και

μέσα εις τό σχολείον κατὰ τας ώρας της έρ- γασίας των. Ειδική έπιμελήτρια αναγιώσκει και εξηγεί, ενώ τά παιδιά ράπτουν ή κάμνουν οίαν δήποτε άλλην εργασίαν.

Αυτό είναι τό νέον μας έργον του έτους αυ- του. Μη σας φανῆ δε παράδοξον, εάν μάθετε, ότι έχομεν και περίσσευμα από τας τριακοσίας πενήντα δρ. του μόνου κεφαλαίου της βιβλιο- θήκης μας. Κατωρθώθη να χαρτοδέσωμεν τά βιβλία με τώσην οικονομίαν, ώστε αφού επλη- ρώσαμεν 65 δρ. δια την βιβλιοθήκην έξωδευ- σάμεν μόνον 200 δρ. δια τό δεσίμον των 500 τόμων.

Άλλο νέον μας έργον έφέτος είναι ή λαϊκή μαγειρική, ή όποία έδιδάχθη χωριστά εις ιδι- αιτέρας ημέρας από την έπίσημον, την Ευρω- παικήν. Τό μάθημα ανέλαβε με αληθινόν έν- θουσιασμόν ή διευθύντρια του σχολείου μας και πρωτίστης τάξεως οικοκυρά κ. Πηνελόπη Γιαλούση, ειδικότης εξαιρετική δια να μορ- φώη τελείας οικοκυράς. Σήμεραν τάπερισσότερα φαγητά όπου εκθέτομεν είναι της λαϊκής μα- γειρικής, την όποιαν έδιδάχθησαν τά κορίτσια, τά όποια θα αποφοιτήσουν έφέτος από τό σχο- λείον. Από τό ζύμωμα έως τά τουρσιὰ και τά μαρινάτα και τους γιαλαντζή ντολμάδες και της τυρόπητες, εις όλα τά παιδιά μας έτελει- οποιήθησαν, έτοιμες πλέον να αναλάβουν την διεύθυνσιν σπιτιού και εφωδιασμένες με όλας τας γνώσεις αι όποια αποτελούν την μεγάλην και αναφαίρετον προίκα κάθε γυναίκας.

Τά οικονομικά μας και κατὰ τό έτος τουτο χωρίς να είναι άνθηρά, μας επέτρεψαν ὅμως εις τά στενώτατα ζῖα των επιβληθεισῶν οι- κονομιῶν να έχομεν ισοζύγιον και να ανταπο- κριθῶμεν εις ὅλας μας τας υποχρεώσεις, ως αποδεικνύεται από την εξέλεγγξιν των βιβλίων μας, την όποιαν τη παρακλήσει μας εξέτέλεσε τό Έλεγκτικόν Συνέδριον δια του έλεγκτου αυτού κ. Κροντηροπούλου, εις τον όποιον εκ- φράζω τας ευχαριστίας του Συμβουλίου μου. Ίδιαίτερας βεβαίως οφείλομεν χάριτας εις τον Προέδρον της Έλληνικής Κυβερνήσεως κ. Στέ- φανον Δραγούμην, ὅστις μας έψήφισεν επιχο- ρήγησιν 5,000 δρ. μικροτέραν μὲν του παρελ- θόντος, ένεκα των εκτάκτων περιστάσεων της χώρας. Είναι ευτύχημα ότι ὅλοι οι πολιτικοί μας έννοούν ότι μία από τας πρώτας υποχρεώ- σεις της χώρας είναι ή παρεχομένη πρακτική μόρφωσις εις τά παιδιά των λαϊκῶν τάξεων.

ΑΣΠΑΣΙΑ

Η ΑΣΠΑΣΙΑ

ΩΣ ΔΡΑΜΑ

Η μεγαλητέρα τῆς χρυσῆς ἐποχῆς τῶν Ἀθηνῶν γυναικεία προσωπικότης. Ἴσως ἀπὸ τὰς δυνατωτέρας φυσιογνωμίας τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος ἀπὸ ἐκείνας ποῦ σφραγίζουν ἕνα αἰῶνα καὶ ἕνα λαὸν μὲ τὴν ἰδιαίτεραν σφραγίδα τῆς μεγαλοφυΐας τῶν.

Ἡ ἱστορία ποῦ ὑπῆρξε τόσον φειδωλῆ εἰς ἐξύμνησιν τοῦ γυναικείου μεγαλείου δὲν λέγει πολλὰ πράγματα διὰ τὴν Ἀσπασίαν. Ἡ παράδοσις ὅμως ὑπῆρξεν ἀδίκως διὰ τὴν Ἀσπασίαν. Διότι τῆς ἀναγνωρίζει μὲν εὐφυΐαν καὶ πολυμάθειαν, ὅμως τὴν στιγματίζῃ ὡς ἑταίραν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἀπεδείχθη, διότι καμμία πραγματικὴ ἀπόδειξις τῆς ἐκλύτου ζωῆς τῆς πρὸ τοῦ γάμου τῆς μετὰ τοῦ Περικλέους δὲν ὑπάρχει.

Αἴφνης εἰς τὴν πατρίδα τῆς Μίλητον ὑπῆρχε σχολὴ πρὸς μύσφωσιν ἑταίρων, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνεγράφοντο τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν μικρῶν μαθητριῶν, αἱ ὁποῖαι προωρίζοντο διὰ τὸ ἐπάγγελμα τῆς ἑταίρας.

Τὸ ὄνομα τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀζιόχου δὲν εὗρέθη εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ σχολείου αὐτοῦ, καθὼς ἀσφαλέςτατα ἀποφάνεται ὁ Th. T. Debray, ὁ ὁποῖός συνέγραψε τὴν ἱστορίαν τῶν ἑταίρων ὅλων τῶν λαῶν τῆς γῆς, τὸ ὄγκωδέστερον καὶ αὐθεντικώτερον βιβλίον ποῦ ἔχει γραφῆ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.

Αἱ σελίδες του εἰς τέταρτον σχῆμα ὑπερ-

βαίνουν τὰς ὀκτακοσίας, ἀποτελοῦν δὲ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐκλύσεως τῶν γυναικείων ἡθῶν, ἀφότου ὑπάρχει κόσμος ἕως σήμερον.

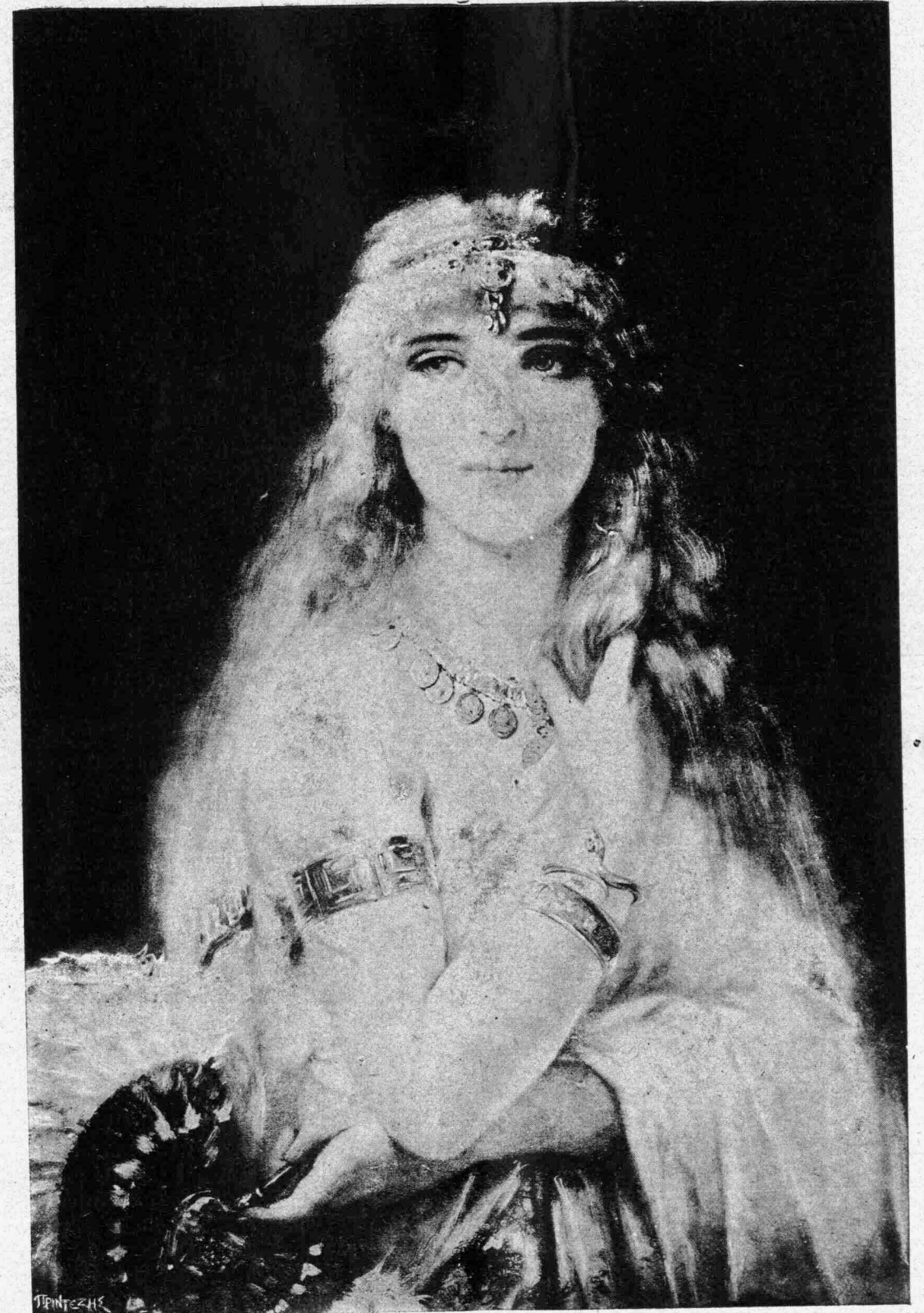
Ἡ κατηγορία κατὰ τῆς Ἀσπασίας, ὡς ἑταίρας, λέγει ὁ Debray εἶναι ἀπολύτως ψευδής, διότι πηγὴν ἔχει τὸν φθόνον καὶ τὸ μῖσος τῶν ἀντιθέτων τοῦ Περικλέους. Καμμία ἱστορικὴ πηγὴ δὲν ὑπάρχει περὶ τούτου. Ἐκτὸς ἂν ἡ καταγωγὴ τῆς ἀπὸ τὴν Μίλητον ἤμποροῦσε νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἐπιχείρημα. Ἀλλὰ μήπως ἡ Μίλητος καὶ ἡ Κόρινθος καὶ ἡ Λέσβος, διότι ἔδιδαν ἑταίρας, ἔπεται ὅτι δὲν ἔδιδαν καὶ τιμίας γυναῖκας.

Ἡ διάδοσις λοιπὸν ὀφείλεται εἰς τοὺς ἑθροὺς τοῦ Περικλέους, οἱ ὁποῖοι ἐμαίνοντο κατὰ τῆς Ἀσπασίας, διότι μὲ τὴν μεγαλοφυΐαν τῆς κατώρθωσε νὰ τὸν συνδράμῃ εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ τὰς Ἀθήνας τὴν πρώτην πόλιν τοῦ κόσμου.

Ὁ Κρατῖνος σατυρικώτατος ποιητῆς τῶν χρόνων ἐκείνων καὶ φίλος στενός τοῦ Θουκυδίδου, — ὄχι τοῦ ἱστορικοῦ — τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἀριστοκρατῶν, εἰς ὑβριστικούς στίχους κατὰ τοῦ Περικλέους ὀνομάζει τὴν Ἀσπασίαν σκυλλοπρόσωπην ἑταίραν.

Οἱ σοφοὶ ὅμως τῶν Ἀθηνῶν τῆς ἐποχῆς ἐκαίνης ἀναγνωρίζουν εἰς τὴν Ἀσπασίαν ἀρετὰς μόνον. Καὶ ὁ Σωκράτης εἰς τὸν Οἰκονομικὸν τοῦ Ξενοφῶντος λέγει πρὸς τὸν Κριτόβουλον «Συστήσω δέ σοι ἐγὼ τὴν Ἀσπασίαν ἢ ἐπιστημονέστερον ἐμοῦ σοὶ ταῦτα πάντα ἐπιδείξει».

Ποία λοιπὸν αὐθεντικώτερα γνώμη ἤμποροῦσε νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν ἀμεμπτον διαγωγὴν

ΑΣΠΑΣΙΑ

ED. COLONNE

ὁ τελευταῖος ἀποθανὼν διάσημος μουσικός.

Ἰσα μὲ τ' ἀνάστημα τῆς Χρυσούλας. Ἀφοῦ ἔτρεξε κάμποσο δρόμο, ἀναστυλώθηκε ἡ Χρυσούλα κ' εἶδε ὅς τὸ περιβόλι μέσα τὸ φεγγάρι, ὀλομόναχο μελαχροινὸν ταξιδευτή, ν' ἀργοταξιδεύει. Ἐτρεξε τότε, ἀναίσθητη ὅς τῆς πληγῆς τῶν λιθαρῶν, νὰ ἔρη τὴν ἀμπατῆ, γνώριμῆ τῆς ἀπ' ἄλλα τῆς νιότης τῆς φιλέρημα κ' ὄχι παλιὰ πλανέματα ὅς τὰ καταπάτια ἐκεῖνα τ' ἄγρια. Ἦρε τὴν πόρτα ὀρθάνοιχτη, ἀλλ' ἀπὸ τὸ περιβόλι ἔλειπε τώρα τὸ φεγγάρι. Γυρίζει πίσω, κ' ἄμα ἔφτασε τρέχοντας ὅς τὴν πέρα γωνιά τῆς μάντρας, εἶδε τὸ φεγγάρι ἀπὸ τ' ἄλλο πλευρὸ τοῦ δρόμου. Ἄριστερά, ὅθε ἄλλη μισοχάλαστη μάντρα ζετυλίγονταν ὡς πέρα. Κι' ἄρχισε μανισμένη νὰ κυνηγή τὸ φεγγάρι. Κ' ἔτρεχαν ὅς τὸ μάκρμα τοῦ τοίχου αὐτὴ ἀπὸ τῆ μιὰ μεριά κ' τὸ φεγγάρι

ἀπὸ τὴν ἄλλη. Κι' ἡ ἀμάχη ἐκείνη κράτησε ὄχι λίγη ὥρα. Σώθηκε ἡ μάντρα τοῦ γυμνοῦ περιβολιοῦ κ' ἄρχισε πειὸ πέρα ἄλλο, δειντρωμένο, περιβόλι. Κι' ὁ τρελὸς ἀντίδρομος δὲν ἔπαψε. Ἐτρεχε ἡ Χρυσούλα κ' ἔτρεχε τὸ φεγγάρι πειὸ γοργὸ τώρα, δαιμονισμένο κ' αὐτὸ, ἔλεγε, μεθυμένο ἀπὸ τοῦ δρόμου τὸν ἀγῶνα, γλιστρώντας ἀνάμεσα ὅς τῶν δειντρῶν τοὺς κλώνους ἀλαφρά, κοπὰ σὰν ἀργαλειοῦ σαίττα. Ἄξαφνα κόπηκε ὁ δρόμος σὲ μιὰ στροφή του, ἀνέλπιστα. Ψῆλοναν οἱ τοῖχοι ἀπὸ τὰ δύο πλευρὰ κ' ὅς τὸ βάθος τοῦ δρόμου μικρὴ χαμύθρα στέκονταν κλειδωμένη μὲ τρανὴ κρεμαστὴ κλειδαριά, σκουριασμένη, ἴσως κ' σκαλιστὴ ποιὸς ξέρει ἀπὸ πότε. Ἐρριξε ἡ Χρυσούλα ἀπελπισμένη ματιὰ γύρω ὅς τῆς μάντρας. Ἀπὸ τῆ μιὰ μεριά ὁ δειντροκόπητος ἀπάτητος, σκοταδερός, ἀπὸ τὴν ἄλλη τοῖχος πειὸ ψηλός, ἔρημος, ποιὸς ξέρει τί κρύβοντας πίσω του. Κ' ὅς τῆ μέση ἡ χαμηλὴ πόρτα, στεριωμένη, γέρικη, βουβή, ἀμπατῆ ἄλλου κήπου. Ἦρθε σιμὰ τῆς ἡ Χρυσούλα κ' εἶδε ἀπὸ τῆς χαραμάδες μέσα ὅς τὸ κλεῖσμα. Πλημμυροῦσε τὸν τόπο τὸ φεγγάρι παίζοντας μὲ τὰ ξερόπλαδα κ' τ' ἀγαμνὸδεντρα τοῦ κήπου. Θαρροῦσε εἶχε σταματήσει ἐκεῖ ἐπίτηδες κ' ἔσφάντونه ὅς τῆ μοναξιά τοῦ κήπου, ἄφαντος χαροκόπος κ' φονερός. Τὰ μάτια τῆς Χρυσούλας γυάλιζαν, ἐνῶ κύταζε ἀπὸ τῆς χαραμάδα μὲ τὸ πρόσωπο ὅς αὐτὴ κολλητό. Ἦνος ἀμολόγητος ἔφλεγε τὰ στήθια τῆς γιὰ νὰ μπη μέσα. Ἐκεῖ, νόμιζε, θαῦρισε τὴν ἀγάπη τῆς, τὸ τέλος ὅς τὰ βάσανά τῆς. Ἐσεισε τὴν πόρτα δυνατὰ, ἄλλα δὲν ἀνοίγε. Ἀπελπισιὰ στεγνή, θανάσιμη ἔδερνε ὅλο τὸ κορμί τῆς, καθὼς στέκονταν ὀρθὴ βλέποντας γύρω, μέσα ὅς τὸ σύσκοτο τοῦ ἄπλοναν οἱ τρεῖς σμιγμένοι τοῖχοι τοῦ δρομάκου. Κάποια σπλαχνικὴ ἀχτίνα τοῦ φεγγαριοῦ, ποῦ περπατοῦσε πίσω ἀπὸ τὴν πόρτα, ἔπεφτε ὅς τὰ στήθια τῆς Χρυσούλας κ' τὴ φιλοῦσε κ' τὴν τράβαε μ' ἀλυσίδα μαγεμένη, χρυσάργυρη ἀλυσίδα. Ἡ κόρη ἔχυνε δάκρυα ἄλαλη, ἄσειστη. Τὰ μαλλιά τῆς ἦταν ἀνεμισμένα φουντωτά, σὰ νὰ τὰ χτένιζαν ὄχι χτένια παρὰ λανάρια ἀόρατα. Κ' ἰδρωμένο ἦταν τὸ πρόσωπό τῆς κ' λευκὸ σὰ μὲ τοῦ φεγγαριοῦ τὸ φῶς πλυμένο. Κι' ἀπὸ τὰ πόδια τῆς φτωχῆς, ἀναίσθητης, αἵματα ἔτρεχαν. Κ' τὸ σκισμένο νυχτικὸ ἄφινε νὰ φαίνεται γυμνὸ τὸ μηρὶ τῆς παρθένας. Ὡς εἶχε σταθῆ ὀρθή, τὸ νυχτικὸ τῆς εἶχε γλιστρήσει ἀγαλινὸ κ' ἄφινε γυμνὸς τῆς πλάτες κ' τὰ στήθια τ' ἀπαλὰ τῆς Χρυσούλας, ἔτοιμο νὰ πέση ὅς τὰ πόδια ὅς ἐν' ἀλαφρὸ τῆς κίνημα, κ' νὰ δείξει

ὀλόγυμο τὸ κορμί τῆς ὅς τῆς κλειμμένες ματιὰς τοῦ φεγγαριοῦ.

Κάποτε ζύπνησε ἡ Χρυσούλα ἀπὸ τὸ βυθισμὸ τῆς. Ἀνάσεισε τὸ πουκάμισο, εἶπε κάτι ὅς τὰ σφιγμένα δόντια τῆς, κ' ἀλαφρὰ κ' ἐπιδέξια πιάστηκε ἀπὸ τὸν τοῖχο κ' βρέθηκε γιὰ μιὰ στιγμὴ ὅς τὴν κορφή του. Ὁ τοῖχος προχωροῦσε ὀρθὰ τὸν ἀνήφορο κ' ἦταν σαμαρωτὸς τοῖχος, δύσκολος νὰ τὸν διαβῆ κανένας. Πῶς ἔκαμε ἡ Χρυσούλα κ' στάθηκε ὀρθὴ ὅς τὴν κομμένη ράχη του κ' τὸν περπάτησε χωρὶς νὰ παρασαλέψη; Μὰ τὸ φεγγάρι πάλι ἔλειπε ἀπὸ τὸ περιβόλι. Τώρα εἶχε σταματήσει ὅς τὴν ἀντικρινὴν ἄκρη τῆς μάντρας, ποῦχε ἡ Χρυσούλα τὴν ἀνεβῆ, κ' θαρροῦσε ἡ κόρη τὴν ἄγγιζε τῆ μάντραν ἐκείνη μὲ τὸ φωτεινὸ δόξαρι του. Πέρασε λοιπὸν ἡ Χρυσούλα τρέχοντας τὸ ψῆλωμα τοῦ τοίχου κ' πήδησε κάτου ὕστερα, ὄξω ἀπὸ τὰ κλεῖσματα τῶν κήπων, ἐνῶ τὸ φεγγάρι, σάμπως μὲ τὸ ἴδιο πήδημα, βρῖσκονταν κ' αὐτὸ ξέμακρα ὅς τὸ βουνὸ πέρα. Ἐκεῖθε, ὅπου βρέθηκε ἡ Χρυσούλα, σῶνονταν τὰ ρεῖπια τῶν σπιτιῶν κ' οἱ κῆποι οἱ φυτωμένοι μέσα ὅς τὰ ξέσκεπα χωρίσματά τους. Μονοπάτι περνοῦσε ἀπὸ τῆ ρίζα τῆς μάντρας κ' ἔφερνε ὅς τὸν ἀνήφορο ἄριστερά, ἐνῶ τὸ φεγγάρι ἀνέβαινε δεξιά, χαμηλωμένο, τῆ ράχη ράχη, σὰν ἔρημος βοσκὸς ποῦ σκάριζε πρὸς τὴν κορφή τοῦ βουνοῦ τ' ἄφαντα πρόβατά του. Μὰ τώρα ἐκεῖνο ξεπερνοῦσε τῆ Χρυσούλα ὅς τὸ περπάτημα τοῦ ἀνήφορου κ' ὅσο αὐτὴ ἀκολούθησε τὸ βασανισμένο δρόμο τῆς τόσο τὴν ἄφινε πίσωθὲ του. Κάπου τὸ μονοπάτι ἔκανε στροφή κ' τὸ φεγγάρι χάθηκε ἄξαφνα πέρα ἀπὸ τὴν κορφή τῆς ράχης. Ἀπάνου ἐκεῖ κάποιο ρημασμένο χτίριο, κάστρο ἢ μοναστήρι περασμένου καιροῦ κ' κόσμου, τῆς Χρυσούλας κ' αὐτὸ γνώριμο, ψῆλωνε τὸ πελώριο ἀνάστημά του. Κ' ἄμα τὴν ἀνέβηκε πρὸς αὐτὸ κ' σκιαχτερὸ στοιχεῖο ὅς τὰ μάτια τῆς Χρυσούλας, καθὼς τὸ φεγγάρι βασιλεῦσε ἀπλόνοντας ἀλῶνι ὠροκόκκινο κ' ἄχνισμένο πίσω ἀπὸ τὰ χαλάσματά του. Τὸ μονοπάτι τώρα στένευε. Τοῖχοι τῶφραζαν ἀπὸ τὰ δύο πλευρὰ του, κ' ἂν ζήτοῦσε νὰ παραδρομήσει ἡ Χρυσούλα πειὰ δὲ θὰ μπορούσε. Καθὼς ἔχασε τὴν ὄψη τοῦ φεγγαριοῦ ἔτρεξε ἴσ' ἀπάνου πρὸς τὸ χάλασμα σὰν κυνηγημένο ἀλάφι. Μεγάλη πόρτα ὀλάνοιχτη θολωτὴ κ' μαρμαρόχτιστη ἀντίκοζε τὸ μονοπάτι. Ἡ Χρυσούλα χύθηκε μέσα. Κατέβηκε μιὰ πέτρινη σκάλα ἀπὸ λίγα σκαλιά, γερὰ κ' στέρεη σὰν καινούρια, κ' βρέθηκε ὅς αὐτὴ μεγάλη τετράγωνη ἀπὸ ψηλοὺς τοίχους περικλεισμένη. Σκοτάδι κ' νοτερὴ

PEPITO ARIOLOU

πρῶμος μουσικὴ μεγαλοφυΐα.

ψύχρα ἦταν μέσα ὅς τὴν αὐλή. Σωροὶ λιθάρια ἀπὸ τὰ γερμισμένα χτίρια ἔπιαναν ὅλο τ' ἄπλωμά τῆς. Ἀγριεμένοι ἀκροῦδόβατοι σήκωναν πυκνὸς σκέπες ἀπάνου ὅς τὰ χαλάσματα, κ' ἔφερναν ὅς τὰ λιθάρια, τὰ ξεπλυμένα ἀπὸ τοὺς πολυκαιρινούς δαρμούς, γυμνὰ μακρουλὰ χέρια σὰ δειντρογαλιές. Κάπου, σὲ καμμιά γωνιά φύτρωνε παχύτατη χλόη, ἀπάρθενη κ' ἀπάτητη, μανισμένη χλόη. Κι' ἄλλες φορές ἡ Χρυσούλα εἶχε ἐκεῖ μέσσα τριγυρίσει, ἄμα ἔρχονταν νὰ συνάξει κάπαρη θραφερὴ ἢ κατάμαυρα βατόμουρα, ἢ νυχτερίδες νὰ κυνηγήσει, τρελὸ ἀγριοκύριτσο, ὅς τὴν ἐρημιὰ μαθημένο. Κ' ἄμα ἦρε ἀνάμεσα ὅς τὰ ρεῖπια δρόμους στενοῦς, δρόμους ἀνοιχτοῦς σὲ κάποια πλάσματα ἀληθινὰ ἢ ἀέρινα, κ' ἄγρια σὰν ἐκείνη, κ' πέρασε ἡ Χρυσούλα βρέχοντας τὰ πόδια κ' τὸ νυχτικὸ ὅς τῆ νοτιὰ τῶν λιθαρῶν κ' τῶν ἀγριοχόρτων. Καθὼς περνοῦσε σκύβοντας κ' γέρνοντας ἐδῶ ἐκεῖ, ἐνοιθε ἀνατριχίλες

— Ἡ δοκιμασία τὴν ὁποίαν ὑπέστητε ἦτο καλὴ διὰ σᾶς. — εἶπε ἀργά, ἀργά, ὁ Σετερατζῆ: — ἐτελειοποίησε τὰς ὑψηλὰς δυνάμεις τῆς ψυχῆς σας, ἐλάττωσε τὴν ματαιότητά της, τὴν κουφότητά σας. Ἀφοῦ ἤλθατε πρὸς ἐμέ, αὐτὸ σημαίνει ὅτι διήρκεσεν ἀρκετὰ. Δύναμαι νὰ θέσω τέρμα. Δύναμαι νὰ στρέψω τὴν σκέψιν σας πρὸς τὸ καλόν, πρὸς τοὺς δυστυχεῖς, πρὸς τὰ μικρά, καὶ νὰ σᾶς δώσω τὸ αἶσθημα τῆς ἀδελφότητος τὸ ὁποῖον κάμνει τὴν ἐλεημοσύνην θεῖαν χαρὰν.

Τὸ θέλετε;

— Ἀπὸ ὅλην μου τὴν καρδιά!

Εἰς τὰς λέξεις αὐτὰς ὁ Σετερατζῆ ἠγέρθη καὶ μετὰ τὰ δάκτυλα ἠνωμένα κατὰ τὸν τρόπον τοῦ Βούδα, ἤλθε καὶ ἐστήριξε τὸν δείκτην καὶ τὸν μέσον ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς Ἀμερικανίδος.

Τὸ ἀνάστημά του ἐφαίνετο μεγαλειότερον, ἡ φυσιογνωμία του ἔλαβε ὕψος ἐνεργείας, ὑπερφυσικῆς θελήσεως. Τὰ μάτια του ἔγιναν φωτεινὰ καὶ δυνατὰ, τὰ χεῖλη του ἐκινήθησαν ἐλαφρά. Ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ δακτύλου του τοῦ γεμάτου ἠλεκτρικὸν ρεῦμα, ἡ Ἑλένη ἠσθάνθη τὴν ψυχὴν της νὰ πάλῃ, συνεκινήθη σφόδρα καὶ ἔπειτα ἠσύχασε τελείως.

— Ὑπαγε ἐν εἰρήνῃ τώρα, διέταξε ὁ Βραχμάνος. Καὶ ὁ βραχίων του, ὡς κατακουρασμένος ἀπὸ ὑπερφυσικὴν δύναμιν, ἐπανεπέσε ἀκίνητος.

Ἡ κ. Ρονάλδου ἠγέρθη. Ὁ κλονισμὸς τὸν ὅποτον ὑπέστη πρὸ ὀλίγου τὸ μυαλό της, τῆς ἔδωκε ἓνα εἶδος ζάλῃς, μέθης. ἠσθάνθη τὴν ἰδιαιτέραν αὐτὴν ἐλαφρότητα τῆς ψυχῆς, ἡ ὁποία εἶνε τὸ τέλος ὅλων τῶν κρίσεων.

— Αἰσθάνομαι ὅτι εἶμαι καλὰ, ἐψιθύρισε.

— Ἡ σκέψις μου, ἡ θέλησις μου θὰ μένουν μαζὴ σας, ὅσον αὐτὸ εἶνε ἀναγκαῖον, ἕως ὅτου ἰατρευθῆτε ἐντελῶς.

— Πῶς θὰ τὸ γνωρίζετε;

— Θὰ τὸ αἰσθανθῶ, εἶπεν ἀπλῶς ὁ Σετερατζῆ.

Ἡ κ. Ρονάλδου ἦτο πολὺ Ἀμερικανὶς διὰ νὰ μὴ ἐννοήσῃ ὅτι ὁ ἱερεὺς πρόκειται νὰ ζήσῃ, ὅπως καὶ ὁ ἱατρός, ἀπὸ τὴν δυνάμιν του καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιστήμην του. Διὰ πρώτην φοράν, ἐν τούτοις ἠσθάνετο στενοχωρίαν νὰ δώσῃ χρήματα. Ἐπὶ τινὰ δευτερόλεπτα ἔσφιξε μενευρικύτητα τὸ πορτομὸνέ της εἰς τὸ χεῖρ της, ἔπειτα ἔβγαλε ἓνα φάκελλο, ὅπου εἶχε βάλλει ἓνα χαρτὶ πεντακοσίων δραχμῶν, καὶ τὸν ἔφρισε ἐπάνω στὸ τραπέζι.

— Διὰ νὰ κάμετε τὸ καλόν, ἐπρόσθεσε μετὰ χαρὶν.

— Θὰ γίνῃ, — ἀπεκρίθη ὁ βραχμάνος μετὰ ἐλα-

φρὰν κίνησιν τῆς κεφαλῆς. Ἐπειτα ἐκτύπησε ἓνα κουνδούνι καὶ ὁ ἰνδὸς ὑπηρετὴς ἐφάνη εἰς τὴν θύραν διὰ νὰ ὀδηγήσῃ τὴν ἐπισκέπτριαν. Ὁ Σετερατζῆ ὕψωσε καὶ πάλιν τὰ δύο δάκτυλα.

— Ἡ ἡσυχία νὰ εἶνε μαζὴ σας, τώρα καὶ πάντοτε!

Ἡ θέλησις τοῦ Βραχμάνου ἐνήργησε μετὰ θαυμασίαν ὑποβολὴν εἰς τὴν ψυχὴν τῆς κ. Ρονάλδου. Τῆς ἐλευθέρωσε τὴν σκέψιν, ἐξῆσθένησε τὴν ἐνθύμησιν τοῦ Sant-Anna. Τὰ ἀποτελέσματα αὐτὰ δὲν ἦσαν διόλου περαστικά, ἐγίνοντο ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν δυνατώτερα, ἀπὸ μυστηριώδη ἐνεργεῖαν. Ἡ Ἑλένη χωρὶς ἐκπληξίν ἠσθάνθη καὶ πάλιν τὴν χαρὰν νὰ ζῆ, νὰ εἶνε ὠραία. Τὰ μάτια της ἔγιναν φωτεινὰ, ἡ φυσιογνωμία της ἠσυχος, ἡ εὐθυμία της φυσικῆ. Ἐστειλεν εἰς τὴν Δώρα ὠραῖες τουαλέτες, τῆς ἐζήτησε νέα διὰ τὸ παιδί της, πρᾶγμα ποτὲ ἄλλοτε δὲν ἠμπόρεσε νὰ κάμῃ. Καὶ ὅλα αὐτὰ χωρὶς προσπάθειαν ἢ διεύθυνσις τοῦ πνεύματός της εἶχεν ἀπλῶς ἀλλάξει. Εἶχε ἐντούτοις φυλάξει ἐπὶ τοῦ μετώπου τὴν ἐλαφρὰν καὶ βαθεῖαν ἐντύπωσιν τῶν δύο δακτύλων τοῦ βραχμάνου. Κάθε ἡμέραν, τὴν ὥραν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸν εἶχεν ἐπισκεφθῆ ἐπανήρχετο εἰς τὴν μνήμην της μετὰ ἔκτακτον διαύγειαν ἡ φυσιογνωμία του, ἠσθάνετο τὸν μαγνητισμὸν τοῦ βλέμματός του, ἐπὶ τινὰ δευτερόλεπτα εἶχε συγκίνησιν, ἔπειτα μεγάλην ἡσυχίαν.

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

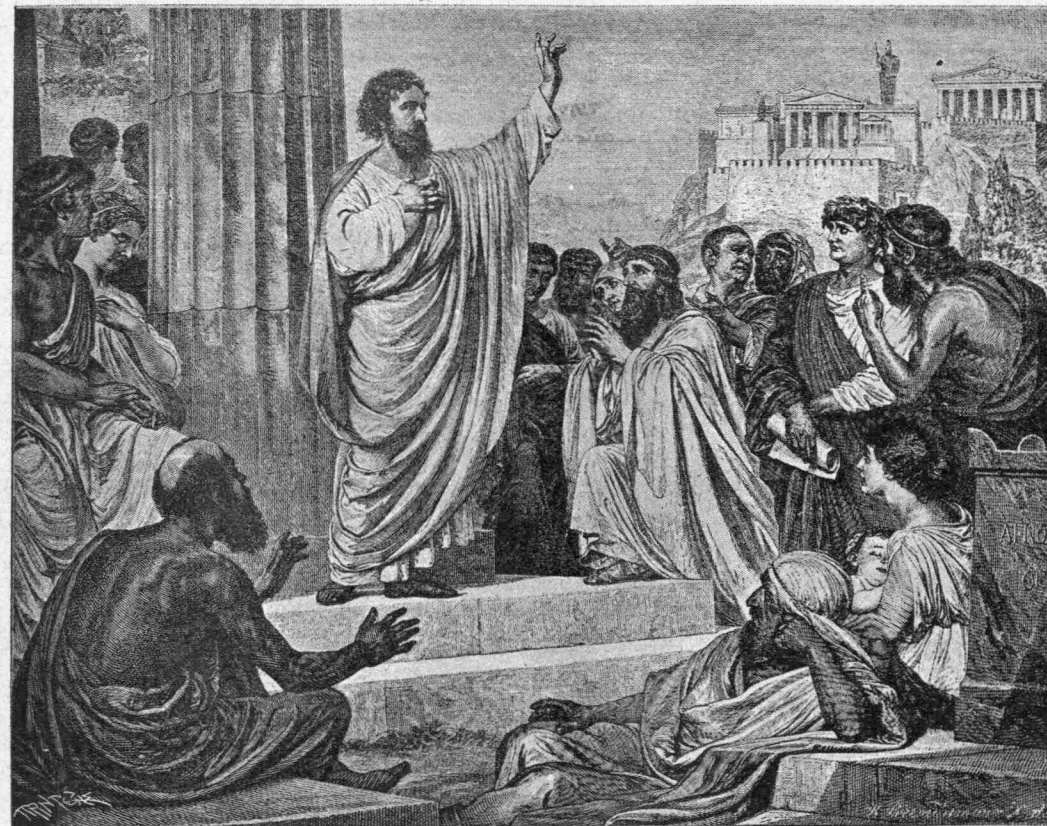
ΚΑΤΑ ΤΟ 1909

Ἐκθεσις τῆς γραμματέως κ. Μαρίας Καλαποθάκη.

Β'

Τὸ Τμήμα Χηρῶν καὶ Ὀρφανῶν τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων ἐπεξέτεινε πέρυσι τὸ ἀρχικὸν του πρόγραμμα, κατὰ τὸ ὁποῖον παρεῖχτο βοήθεια εἰς μόνας τὰς οἰκογενεῖας τῶν πεσόντων κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 στρατιωτῶν, θὰ περιλαμβάνῃ δὲ τοῦ λοιποῦ καὶ ταμεῖον συντάξεων ὑπὲρ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας πεσόντων. Ἡ ἐπέκτασις αὕτη τῆς δράσεως τοῦ Τμήματος ὀφείλεται εἰς τὴν γενναιοδωρίαν τῆς κομησσης de Riencourt.

Τὸ φιλανθρωπικὸν Τμήμα τῆς Ἐνώσεως

Ο ΑΓΙΟΣ ΠΑΥΛΟΣ ΟΜΙΛΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

τῶν Ἑλληνίδων συμφώνως πρὸς τὸ καθωρισμένον του πρόγραμμα, παρέσχε καὶ κατὰ τὸ 1909 συντάξεις εἰς ὑπεργήρους καὶ ἀπόρους ὑπηρετὰς συμφώνως πρὸς τοὺς ἔθρους τοῦ Βρανεῖου κληροδοτήματος καὶ βοηθήματα εἰς ἐναρέτους νεάνιδας μνηστευμένας ὅπως συμπληρώσωσι τὴν προῖκά των, κατὰ τοὺς ἔθρους τοῦ Τσουφλίου κληροδοτήματος.

Τὸ Ἐπαγγελματικὸν καὶ Οἰκοκυρικὸν Τμήμα τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων, ἵδρυσε κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος Δανειστικὴν Βιβλιοθήκην πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητριῶν τῆς Οἰκοκυρικῆς Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς, καὶ πάσης ἄλλης ἐργατικῆς ἐπιθυμοῦσης νὰ ἐπωφεληθῇ αὐτῆς. Προσέθεσεν ὡσαύτως, ἐκτὸς τῆς Εὐρωπαϊκῆς μαγειρικῆς ἐν τῇ σχολῇ, καὶ «Λαϊκὴν μαγειρικὴν» ἣν ἀκολουθοῦν ὑποχρεωτικῶς ὅλαι αἱ μαθήτριάς κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς φοιτήσεώς των εἰς τὴν σχολὴν· πᾶσα κυρία ἐπιθυμοῦσα νὰ λάβῃ μέρος διδάσκειται ὑπὸ τῆς ἐμπείρου διευθυντριάς τὴν ἀμεμπτον παρασκευὴν τῶν συνηθεστέρων Ἑλληνικῶν φαγητῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν τελειοφοίτων μαθητριῶν

ὑπερβαίνει τὰς πενήντα, ὅλαι δὲ ἐργάζονται ἐπικερδέστατα. Αἱ ἐκ Μακεδονίας καὶ Θράκης διδάσκουν γυναικεῖας τέχνας εἴτε εἰς ἰδιοσυντήρητα εἴτε εἰς κοινοτικὰ σχολεῖα καὶ σφύζουσι τὰ Ἑλληνοκρίτσα ἀπὸ τὴν διὰ τῶν Βουλγαρικῶν Ἐπαγγελματικῶν Σχολῶν προπαγάνδαν.

Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Τμήμα τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων, εἶχε κατὰ τὸ 1909, 60 μαθητριάς ἐν τῷ Διδασκαλείῳ τῶν Νηπιαγωγῶν, ἐν ὧν 7 ἔλαβον πτυχίον Νηπιαγωγῆς τῆς Φρεβελιανῆς μεθόδου, κατόπιν βετοῦς φοιτήσεως, 14 δὲ πτυχίον γυμναστρίας. Ἰδρύθη ἐπιπλέον καὶ τάξις παιδονόμου μετὰ διαιτητῆς φοιτήσιν. Ὡς πάντοτε, ἡ τε θεωρητικὴ καὶ ἡ πρακτικὴ διδασκαλία τῆς Φρεβελιανῆς μεθόδου ἐδόθησαν ἐν τῷ Διδασκαλείῳ εἰς τοὺς δύο Νηπιακοὺς Κήπους τοῦ Τμήματος τούτου. Κατὰ τὸ 1909 δὲ προσετέθη καὶ γυμναστήριον διὰ νεάνιδας καὶ παιδία ἀνεξαρτήτως πάσης σχέσεως πρὸς τὰ ἰδρύματα ταύτης. Ἐνδιαφέρον γεγονός εἶναι ἡ συστηματικὴ μέριμνα ἣτις λαμβάνεται πρὸς τοποθέτησιν τῶν ἀποφοιτουσῶν μαθητριῶν, εἴτε εἰς οἰκογενεῖας εἴτε εἰς σχολεῖα ἐν

Ἑλλάδι ἢ τῷ ἐξωτερικῷ. Ἡ τοποθέτησις αὕτη γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει σημειώσεων, αἰτινες κρατοῦνται καθ' ὅλην τὴν φοίτησιν τῆς μαθητρίας ἀρκετὰ ὁμοίως πρὸς τὸ σύστημα τῶν ὑπὸ τῆς διαπρεποῦς Ojhré Gordon ὑποδείχθέντων Bureaux d'Information. Ὡς δεῖγμα τῆς ἀγαθῆς ἐπιρροῆς, ἣν ἐξασκεῖ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Τμήμα διὰ τῶν ἀποφοίτων αὐτοῦ, ἀναφέρομεν ἀπλῶς τὴν Ἀναστασίαν Ἀνδρεάδου, ὑπότροφον τοῦ Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων κατὰ τὸ 1905 καὶ 1906. Αὕτη διορίσθη διευθύντρια τοῦ Παρθενωγαγείου τῆς πατρίδος αὐτῆς Μελενίκου τῆς Μακεδονίας, ὅπου μέχρι τοῦδε λίαν ἐπιτυχῶς ἐργάζεται. Ἦδη ἀπὸ τοῦ 1908 ἐτέλεσε Γυμναστικὴν ἐφορτὴν ἐν ὑπαίθρῳ διὰ τῶν μαθητριῶν τῆς ἀς εἶχεν ἐκγυμνάσει εἰς τὴν Σουηδικὴν γυμνασικὴν, ἐφ' ἧς καὶ ἔλαβε τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν, αἰτινες παρέστησαν. Τὸ δὲ 1909 ἱδρυσεν ἀδελφότητα Ἑλληνίδων κυριῶν τὴν «Ἀρμονίαν» ἧς διετέλεσε γραμματεὺς, ἐσύστησεν ὑφαντήρια, ταπητουργίαν, σηροτροφίαν καὶ σχολὴν ἐργογείρων, συσσίτιον καὶ περίθαλψιν ἀπόρων, δέξασα καθ' ὅλου χαρακτήρα ἐπαινετὸν καὶ δύναμιν θελήσεως.

Τὸ Τμήμα Νοσηλείας καὶ Ὑγιεινῆς τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων, ἀπαλλαγὴν τοῦ ἔργου τῆς ἀπολυμάνσεως τῶν οἰκιῶν τῶν ἀπόρων φθισικῶν διὰ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τοῦ Δημοσίου Ἀπολυμαντηρίου, ἐτρέπη εἰς νέαν ὁδὸν ὠφελιμότητος καὶ ἱδρυσεν κατὰ τὸ 1909 Ἀναρρωτήριον, ἔνθα οἱ ἐξερχόμενοι ἐκ τῶν νοσοκομείων ἄποροι πρὸ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς υγείας τῶν νὰ δύνανται νὰ διέλθωσιν 8—15 ἡμέρας πρὸς ἀνάκτησιν τῶν δυνάμεων τῶν.

Ὁ Σύλλογος πρὸς Προστασίαν τῆς Ἐργατιδος ἐξακολουθεῖ τὰς ὑπὲρ τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰ ἐργοστάσια τοῦ Πειραιῶς καὶ εἰς ἄλλα καταστήματα κοράσια ἐνεργείας αὐτοῦ, μετ' ἀκουράστου δραστηριότητος. Τὸ Κυριακὸν Σχολεῖον, εἰς τὸ ὅποιον φοιτῶσι 300—400 μαθήτριά, ἐξακολουθεῖ νὰ λειτουργῇ, τῇ εὐγενεῖ συμπτῶσει πολλῶν καλοθελητριῶν κυριῶν. Ἐξακολουθεῖ ὡσαύτως καὶ ἡ παροχὴ συσσιτίου εἰς τὰς ἐργατίδας πρὸς 10 λεπ. τὴν μερίδα. Εὐχάριστος εἶναι ἡ βελτίωσις τῆς υγείας τῶν ἐργατιδῶν ἐν γένει, ἧτις παρατηρεῖται συνεπεῖς ἰδιαζουσῶν προσπαθειῶν ὅπως ὑποδειχθῶσιν εἰς αὐτὰς μέσα εὐεφάρμοστα πρὸς διατήρησιν τῆς καθαριότητος τοῦ σώματος, καὶ τῆς εὐεξίας αὐτοῦ διὰ τοῦ καταλλήλου τρόπου ἀναπνοῆς, στάσεως κλ.

Τὸ εὐεργετικώτατον τοῦτο Σωματεῖον, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του ἐν Πειραιεῖ, εἶναι τὸ ἐνδεδειγμένον, ὅπως ἔλθῃ ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ τεταγμένων διεθνῶν Σωματείων πρὸς παρεμπόδισιν τῆς σωματεμπορίας.

Ταῦτα ἐν περιλήψει ὡς πρὸς τὴν μερικὴν δράσιν ἐκάστου τῶν Σωματείων τῶν ἀποτελούντων τὸν Ἐθνικὸν Σύνδεσμον τῆς Ἑλλάδος. Ἰδίως πῶς ἐνθαρρυντικὴ καὶ ἱκανοποιητικὴ ὑπῆρξεν ἡ δράσις τοῦ Συνδέσμου ἐν συνόλῳ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ διαρρέσαντος ἔτους. Οὐ μόνον συνεσφίχθησαν οἱ δεσμοὶ τῆς ἀλληλεγγύης καὶ ἀλληλεκτημίσεως μεταξὺ τῶν διαφόρων τούτων σωματείων ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ καὶ οὐκ ὀλίγον διευρύνθη ὁ ὀρίζων τῶν βλέψεων τῶν ἐργαζομένων ὑπὲρ τῆς γυναικείας προόδου, διὰ τῆς ἀνακοινώσεως τῆς δράσεως τῶν γυναικῶν ἀνά τὴν ὑφήλιον, καὶ ἰδίως διὰ τῆς ἐξιστορήσεως τῶν κατὰ τὸ διεθνὲς συνέδριον τῶν Γυναικῶν ἐν Τορόντῳ τοῦ Καναδᾶ πεπραγμένων κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1909.

Παρ' ἡμῖν, ἰδρύθησαν καὶ ἐλειτούργησαν καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου τῶν Γυναικῶν, εἰς τὸ ὅποιον ἀνήκομεν δύο νέα Τμήματα, κηδόμενα, τὸ μὲν τῶν δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων τῆς γυναικός, ὡς νομικοῦ προσώπου, τὸ δὲ διὰ τῆς δημοσιογραφίας.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἔντονοι κατεβλήθησαν προσπάθειαι ἐκ μέρους τοῦ Νομοθετικοῦ Τμήματος πρὸς ἐπίτευξιν μεταρρυθμιστικῆς νομοθεσίας, ἀποβλεπούσης τὴν νομικὴν ὑπόστασιν καὶ τὰ δικαιώματα τῆς γυναικός καὶ τῶν ἀνηλικῶν παιδιῶν. Ἐζητήθη δὲ ταυτὴ ἀναθεωρητικὴ καὶ μεταρρυθμιστικὴ νομοθεσία ἐπὶ τῶν ἐξῆς κυρίως σημείων :

α') Νὰ ὀρίσθῃ ἡ ἐνηλικιότης τῆς ἐφήβου κόρης, δηλαδή ἡ ἡλικία μέχρι τῆς ὁποίας δικαιούται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν προστασίαν τοῦ νόμου δι' ἀπάτην καὶ ἀδικημάτων ἐνεργηθέντων κατὰ τῆς τιμῆς αὐτῆς, εἰς τὸ 16ον τοῦλάχιστον ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς, ἀντὶ τοῦ 12ου ὡς σήμερον συμβαίνει.

β'.) Νὰ τιμωρεῖται διὰ τοῦ νόμου πᾶσα ἐνέργεια ὑπὲρ τῆς σωματεμπορίας ἢ συμμετοχῆ καθ' οἷονδήποτε τρόπον εἰς αὐτήν.

γ'.) Ὁ σύζυγος νὰ μὴ δικαιούται νὰ δαπανᾷ τὸ εἰσόδημα τῆς γυναικός ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως αὐτῆς.

δ'.) Νὰ τιμωρεῖται διὰ τοῦ νόμου ἡ πρὸς τὰ ἀνήλικα παιδιὰ σκληρότης τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων.

ε'.) Νὰ παραχωρηθῇ καὶ εἰς τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιὰ τὸ προνόμιον τῆς Κυριακῆς ἀργίας.

ς'.) Νὰ ὀρίσθῃ ὡς πέρας τῶν ἐργασίμων ὥρων ἡ 8η ἐσπερινή.

ζ'.) Νὰ μὴ ἐπιτρέπεται εἰς τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιὰ κάτω τῶν 12 ἐτῶν νὰ ἐργάζωνται εἰς ἐργοστάσια ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν υγείαν τῶν ἐργατῶν ὄντα εἰς μεταλλεία.

Ἐκ τῶν αἰτημάτων τούτων ἐγένοντο δεκτὰ μόνον δύο ὁ περιορισμὸς τῶν ἐργασίμων ὥρων μέχρι τῆς 8ης ἐσπερινῆς, καὶ ἡ δι' ἰδιαιτέρας νομοθεσίας συμπερίληψις τῆς γυναικός καὶ τῶν παιδιῶν εἰς τὸ προνόμιον τῆς Κυριακῆς ἀργίας.

Τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα ὑπῆρξαν κατὰ μέγα μέρος ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Τμήματος τῆς Δημοσιογραφίας τοῦ Ἐθνικοῦ Συνδέσμου.

Διὰ σειρᾶς ἄρθρων δημοσιευθέντων εἰς τὰς πολιτικὰς Ἐφημερίδας, τόσον ὅσον εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Κυριῶν» ἐγένετο γνωστός εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν ὁ σκοπὸς καὶ τὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων ἐργάζεται πρὸς ὄφελος τῆς ἀνθρωπότητος ὁ Διεθνὴς Σύνδεσμος τῶν Γυναικῶν ἀπεδείχθη δὲ καὶ ἡ ἀξία τῆς ἀπὸ κοινοῦ δράσεως τῶν γυναικῶν συνετῶς καὶ σκοπίμως διοργανωμένος. Καὶ δὲν εἶναι ὑπερβολὴ νὰ εἴπωμεν ὅτι τὰ περὶ ἀλκοολισμοῦ ἄρθρα τῆς κ. Παρρέν, Προέδρου τοῦ Νομοθετικοῦ Τμήματος, ἔκλιναν τὴν πλάστιγγα ὑπὲρ τῆς ψήφισεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τοῦ οἴνου πνεύματος, εἰς κρίσιμον στιγμήν, καθ' ἣν ἐπρόκειτο νὰ ἀναβληθῇ ἐπ' ἀόριστον τὸ προταθὲν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως μέτρον.

Ὅχι ὀλίγωτερον δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀπορροια τοῦ δημοσιογραφικοῦ τούτου ἀγῶνος, ἡ πρότασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ὅπως ἐκλέγωνται ὡς μέλη τῶν ἐνοριακῶν συμβουλίων γυναῖκες, εἴτε ὑπὸ τὴν ἀτομικὴν τῶν ἰδιότητων, ἢ τὴν τυγχάνουσιν ἄγαμοι, ἢ γῆραι, εἴτε ὡς ἀντιπρόσωποι τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀπουσιάζοντων. Ἐὰν δὲ ἀπεκρούσθῃ τὸ μέτρον τοῦτο, κατεπολεμήθη διὰ λόγους ἀντιπολιτεύσεως κομματικῆς καὶ οὐδὲως ἐξ ἐναντιότητος πρὸς τὸ προταθὲν.

Πλὴν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐνεργηθειῶν ἐνεργειῶν τοῦ Συνδέσμου, αἱ Ἑλληνίδες ἀντιπρο-

Ἡ ΓΕΛΟΙΑ ΜΟΔΑ ΤΗΣ ΑΥΓΙΟΝ

Τὰ παλαιὰ κρινολίνα

σωπεύθησαν δι' ἔκτενοῦς ἐκθέσεως ἐν τῷ Διεθνῆϊ Συνεδρίῳ τῶν Γυναικῶν ἐν Τορόντῳ κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούνιον. Τὸ συγχαρητήριον πρὸς τὰ ἀδελφὰ συνέδρια, ὑπερ ἐστάλη ἐξ Ἀθηνῶν τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τοῦ Συνεδρίου, ἔτυχε θερμῶς ὑποδοχῆς, πολλαχῶς δὲ ἐξεδηλώθησαν καὶ συμπάθειαι τοῦ μεγάλου ἐκείνου διεθνoῦς σωματείου πρὸς τὴν Ἑλλάδα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, διαρκεσαῶν ὀλόκληρον ἑβδομάδα. Ἐκ πλείστων δὲ ἀδελφῶν ἐθνικῶν συμβουλίων, τοῦ Ἰταλικοῦ λ. γ. τοῦ Γαλλικοῦ καὶ ἄλλων, ἐστάλησαν ἰδιόγραφοι ἐπιστολαὶ ἐκτιμήσεως καὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης, τὰ μάλιστα ἱκανοποιητικαὶ καὶ εὐχαριστοὶ διὰ τὰς Ἑλληνίδας.

Ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω δράσεως ἀναφέρομεν καὶ τὴν ἀποφασισθεῖσαν σύστασιν Λέσχης, κατὰ τὸν τύπον τοῦ Lyceum club, ἧτις θὰ συγκεντρώσῃ τὰς εἰς πάντα κλάδον τῶν γραμμάτων, τῶν τεχνῶν καὶ τῆς ἐπιστήμης ἐργαζομένας γυναῖκας.

Πάντα ταῦτα μᾶς ἐνθαρρύνουν νὰ πιστεύ-

ΠΡΟΣ ΤΑΣ κ. κ.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑΣ ΜΑΣ

Παρακαλοῦνται ὅσαι ἐκ τῶν κ. κ. ἀναγνώστριων μας καθυστεροῦν ἀκόμη τὴν ἐγγραφὴν τῶν ἢ νὰ πληρώσουν αὐτὴν εἰς τοὺς κατὰ τύπους ἀνταποκριτάς μας, ἢ νὰ τὴν ἀποστείλουν εἰς τὸ γραφεῖον μας διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, χωρὶς ἀναβολήν.

Δρ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ Ι. ΒΑΘΗ

Ἡ μόνη ἐν Ἑλλάδι Διπλωματοῦχος Ὀδοντοίατρος τοῦ ἐν Pennsylvania Πανεπιστημίου τῆς Φιλαδελφίας, ἐπὶ διετίαν βοηθὸς τοῦ διασήμεου καθηγητοῦ τῆς χειρουργικῆς Dr. W. Roe δέχεται τοὺς πάσχοντες ἐν τῇ Κλινικῇ τῆς, Πανεπιστημίου 81 ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 3—6 μ. μ. Θεραπεύει κατὰ τὰ τελευταῖα ἀμερικανικὰ συστήματα. Τεχνητοὶ ὀδόντες ἀπαράμιλλοι. Θεραπεύεται τελείως πᾶσα ἀσυμμετρία τοῦ στόματος, ἀνεξαρτήτως ἡλικίας.

ΓΑΛΑΚΤΟΥΧΟΝ ΑΛΕΥΡΟΝ ΝΕΣΤΛΕ

ΤΕΛΕΙΑ ΤΡΟΦΗ ΔΙΑ
ΤΑ ΒΡΕΦΗ, ΑΝΑΡΡΟΝΥΑΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝΤΑΣ
ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΟ ΚΑΛΙΤΕΡΟΝ ΕΛΒΕΤΙΚΟΝ ΓΑΛΑ

Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεία καὶ φαρμακευπορεῖα.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ Δεσφ τὴν Ἑλλάδα καὶ Κρήτην.
Κ^{ΟΣ} ΕΥΓ. ΠΛΟΚ ΑΘΗΝΑΙ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔδρα ἐν Ἀθήναις, Ὑποκαταστήματα ἐν Πειραιεῖ, Ἄργει Πύργῳ, Πάτραις
Διγίῳ, Κερκύρα καὶ Κεφαλληνία
Πρακτορεῖα ἐν Ναυπλίῳ καὶ Ἀμαλιάδι.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΝ

Συνάλλαγμα.—Πιστωτικαὶ ἐπιστολαί.—Εἰσπράξεις.—Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων—
Ἀγραπωλησιαὶ χρεωγράφων.—Προεξοφλήσεις.—

Λοῖκόν ταμειυτήριον ἀπὸ 1 δρ. μέχρι 2,000 πρὸς 4 1/4 0/0

Θησαυροφυλάκιον.—Φύλαξις χρεωγράφων καὶ τιμαλφῶν.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΜΕΧΡΙ 5,000 ΔΡ.

4 0/0 εἰς ἀ'. ζήτησιν. — 5 0/0 ἐν ἔτος.

Τόκοι καταθέσεων :

Διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν	3 1/2 0/0	ἐτησίως
» » » μετὰ τρεῖς μῆνας	4 0/0	»
» » » μετὰ ἕξ μῆνας	4 1/4 0/0	»
» » » μετὰ ἓν ἔτος	4 1/2 0/0	»
» » » μετὰ δύο ἔτη	5 0/0	»
» » » μετὰ τρία ἔτη καὶ ἄνω	5 1/2 0/0	»
» » εἰς χρυσὸν 1/2 0/0	ὀλιγώτερον.	

ΤΜΗΜΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

1) Εἰσαγωγή καὶ ἐξαγωγή ἐμπορευμάτων ἐπὶ προμηθείᾳ.—2) Γενικὸν Πρακτορεῖον Γαλλικῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας ΦΟΙΝΙΞ Πυρὸς καὶ Ζωῆς.

ΤΜΗΜΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΝ

1) Εἰσπράξεις ἐνοικίων.—2) Διευθετήσεις περιουσιῶν.—3) Ἐκτέλεσις διαθηκῶν.—4) Γνωμοδοτήσεις καὶ συντάξεις συμβολαίων.